

Onze strijd tegen pesten

Onze strijd tegen pesten

Anneke de Graaff

Ik bedank Els voor het redigeren van mijn boek

Foto`s Yoka van Broekhoven
En Anneke de Graaff

Schrijver:

Coverontwerp:

ISBN:

© Anneke de Graaff

Onze zijn strijd tegen pesten

Hoofdstuk 1

Waarom huil je, Janneke kijkt verschrikt omhoog. In de boom waar zij langs liep zit een grote Uil. Hij kijkt Janneke aan en vraagt weer, waarom huil je? Janneke kijkt met open mond naar de vogel die haar nog steeds aankijkt. Janneke kijkt in het rond of er iemand anders is die haar aanspreekt, maar de vanuit de boom klinkt weer de stem van de Uil die nu vraagt, waarom geef je geen antwoord? Ik vraag je waarom huil je? Janneke zegt, ik kan het niet geloven, een stem die van een vogel komt. De Uil, die nu een tak lager gaat zitten, kijkt Janneke weer even aan en vraagt, ik vroeg waarom je

huilt en daar heb ik nog steeds geen antwoord op gekregen. Nu antwoordt Janneke, omdat het op school weer helemaal verkeerd is gegaan en omdat de kinderen mij ook weer hebben uitgelachen. Het is even stil en de Uil kijkt haar aan. Dan zegt hij, ik zal je eerst even vertellen hoe ik heet, mijn naam

is Ustin. Ik ben natuurlijk een Uil maar dat hoef ik je niet uit te leggen. Janneke kijkt het dier met open mond aan en stamelt, hoe is het mogelijk dat ik met een Uil

kan praten? Ustin gaat nog een tak lager zitten en eigenlijk ziet Janneke nu pas hoe groot en mooi deze Uil is. Zij doet een stapje achteruit en blijft met open mond naar de vogel kijken. Die kijkt haar op zijn beurt met zijn grote gele ogen aan en zegt, nu weet ik nog steeds niet wat er bij jou op school nou eigenlijk precies aan de hand is. Maar dat heb ik toch al gezegd, is haar reactie. Ja, dat weet ik, antwoordt Ustin, maar wat ging er fout en waarom lachten de kinderen jou uit? Janneke is stil en Ustin ziet dat er tranen in haar ogen komen. Hij gaat nóg een tak lager zitten en zegt, vertel mij nu álles, misschien kan ik je helpen. Janneke kijkt de vogel aan en denkt, droom ik of ben ik wakker? Zij kijkt voor de zekerheid nog even in het rond om te zien of er geen andere mensen of kinderen in de buurt zijn. Zij besluit haar verhaal te vertellen aan deze vogel, die Ustin blijkt te heten. En na een kleine aarzeling hoort Ustin het verhaal van dit meisje waarin ze vertelt waarom zij daarnet verdriet had en alleen in het bos is. Zij legt uit dat zij het moeilijk heeft op school omdat er kinderen zijn die haar iedere dag pesten. Janneke vertelt dat zij uit een arm gezin komt, in de armste buurt van de stad woont, dat haar vader geen werk heeft en dat er daarom geen geld is voor mooie kleren en een mooie schooltas. En dat ze daarom gepest wordt. Bij de gedachte daaraan komen er weer tranen in haar ogen. Ze legt Ustin uit dat ze het op school verschrikkelijk vindt waardoor ook het leren niet zo goed gaat. Ik kan mijn gedachten niet bij de lessen houden omdat ik er tegenop zie om naar buiten te gaan

en kinderen uit mijn klas mij weer naroeppen en mij weer uitschelden voor..... en dan is het stil. Ustin kijkt haar aan en vraagt, waarvoor schelden zij jou dan uit? Janneke kijkt Ustin met tranen in haar ogen aan en na enige aarzeling antwoordt ze, voor armoedzaaier en stom kind. Ik moest een tijdje geleden een toets afleggen voor toelating op een Hogere school, maar die is ook mislukt. Gelukkig maar want er is toch geen geld voor boeken die ik voor die school nodig zou hebben. Janneke laat haar hoofd zakken en Ustin kijkt naar een meisje dat heel veel verdriet heeft. Hij bedenkt een plannetje; hij weet dat de mensen het altijd hebben over een wijze Uil en hij is van plan om die uitdrukking waar te maken. Hij vraagt, waar woon je Janneke? Het blijft nog even stil maar dan kijkt Janneke Ustin met betraande ogen aan en ze vraagt, waarom wil je dit weten? Omdat ik je wil helpen, antwoordt Ustin. Janneke kijkt hem verbaasd aan. Mij helpen? Vraagt zij, hoe kun jij mij helpen? Als vogel bedoel ik. Janneke krijgt gelijk een kleur en bedenkt ineens, ik kan ook met deze vogel praten. Nu vraagt Ustin haar, heb je wel eens gehoord van de wijze Uil? Janneke knikt en antwoordt, ik heb het in een boek gelezen. Mijn vader zegt wel eens, die is zo wijs als een Uil en dan heeft hij het over een persoon. Ustin legt Janneke uit dat het echt zo is. Uilen, zegt hij, zijn de wijste vogels die er zijn. Daarom kan ik je helpen, niet alleen met je school maar ook de kinderen zullen straks heel verbaasd zijn over hoe jij er uit ziet en merken hoe goed jij kan leren. Kom morgen op dezelfde tijd hier bij de boom, dan

wordt alles geregeld. Ga gewoon naar school en vraag aan de meester of je de toets over mag doen. Ik weet zeker dat je daar glansrijk voor zal slagen. Janneke kijkt Ustin met een verbaasde blik aan en weet niet goed wat zij zeggen moet. Zij vraagt, wat gaat er dan morgen gebeuren? Ustin kijkt haar opnieuw met zijn grote gele ogen aan terwijl hij zegt, dat zie je morgen wel; maak je niet druk, het komt allemaal goed. Tot morgen, en weg vliegt hij, Janneke in opperste verbazing achterlatend. Zij kijkt nog een paar keer rond maar ziet niets bijzonders. Zij vraagt zich af, is dit nu echt gebeurd of was ik aan het dromen? Janneke denkt nog even na, kijkt nog een keer naar boven en beseft dan dat zij zojuist écht met een Uil die Ustin heet een gesprek heeft gehad. Zou ik echt aan de meester durven vragen of ik mijn toets over mag doen? Het idee maakt haar heel zenuwachtig en zij hoopt maar dat de meester het goed vindt. Maar niet alleen dat is eng, ook de kinderen die haar altijd plagen, zullen wel weer wat te zeggen hebben. Janneke verlaat het bos en loopt richting school. Als zij bij school aankomt, ziet ze dat zij nog net op tijd is. Zij wordt wel vreemd aangekeken, want niemand weet waar zij is geweest. Het gebeurde wel vaker dat zij niet bij de andere kinderen bleef, maar ze was nog niet eerder zolang weggebleven. Iedereen gaat naar binnen en gaat de klas in. Als iedereen zit steekt Janneke, met een kloppend hart, haar hand op. Alle kinderen kijken haar aan want ook dit doet ze voor het eerst. De meester kijkt haar aan en vraagt, wat wil je vragen Janneke? Janneke krijgt een kleur en zegt, ik

zou heel graag mijn toets opnieuw willen maken meester. En waarom zou jij je toets nog een keer willen maken Janneke? Het is doodstil in de klas en de klasgenoten kijken nog steeds naar haar. Janneke antwoordt, omdat ik zeker weet dat de toets nu wel goed zal gaan meester. Het is even stil, maar tot iedereen verwondering pakt de meester dan de papieren en geeft ze aan Janneke. Ik geef je drie kwartier en hij legt de papieren waarop de toets gemaakt moet worden voor Janneke neer. Tegen de andere leerlingen zegt hij, en wij gaan nu verder met de les, neem jullie boeken topografie. Iedereen gaat weer recht zitten niet iedereen kan zijn gedachten bij de les houden. Af en toe wordt er naar Janneke gekeken die heel geconcentreerd kijkt en druk bezig is met het maken van haar toets. Als er een halfuur verstreken is legt Janneke haar pen neer, zij is klaar met haar toets. Zij denkt aan Ustin die haar had gezegd de toets opnieuw te maken. Tot haar grote verwondering kwamen nu alle antwoorden vanzelf. Dit had zij nog nooit meegemaakt en ze is er zelf heel verbaasd over. De meester ziet dat zij al klaar is en is net zo verbaasd als de kinderen in de klas. Hij gaat naar haar toe, kijkt haar aan en neemt zonder iets te zeggen de papieren van haar tafel. In de klas klinkt een zacht gegiechel en een zacht geroezemoes. De meester kijkt de klas in en zegt, ik wil stilte en iedereen aan zijn werk. Hij gaat aan zijn tafel zitten en bekijkt de toets van Janneke. Zijn gezicht wordt steeds verbaasder en af en toe kijkt hij Janneke aan die gespannen zit te

wachten tot de meester iets zal zeggen over de toets die zij net heeft gemaakt. Ze is nog steeds verbaasd dat zij de antwoorden op de vragen zo makkelijk kon invullen. Zij denkt aan Ustin en weet niet goed hoe hij dit voor elkaar heeft gekregen. De meester staat op en loopt naar de plaats achterin waar Janneke alleen zit. Hij legt de papieren terug op haar tafel en zegt, je bent geslaagd als de beste van de klas, er was geen fout te vinden. Iedereen kijkt met een verbaasde blik achterom. Janneke krijgt een kleur en weet niet goed hoe en waar ze kijken moet. De meester kijkt haar aan en zegt, neem nu de opgave van de topografie les en maak die ook maar. Janneke kijkt naar de les en vult alles achterelkaar in. Binnen vijftien minuten heeft zij de les af. Ze legt haar schrift op haar tafel en zit stil te kijken naar de anderen die nog steeds bezig zijn met het invullen van deze les. De enige waar Janneke aan kan denken is aan, Ustin, de wijze Uil. Hoe is het mogelijk dat zij nu zo goed kan presteren en daar voor niet? Janneke begrijpt er niets van. Vóór deze dag deed ze alles fout en kon ze alleen maar denken aan de kinderen die haar stiekem aan het uitlachen waren. De meester die ziet dat Janneke al klaar is met de les topografie, komt naar haar toe. Zwijgend pakt hij de gemaakte les van haar tafel en gaat er weer mee naar zijn lessenaar. Hij bekijkt de les en is er al gauw achter dat zij opnieuw alles goed heeft gemaakt. De andere kinderen kijken nieuwsgierig naar hun meester en vragen zich af of Janneke ook deze les zo goed gemaakt zal hebben. De meester kijkt hen aan en zegt, zijn jullie

al klaar met de les? Zo niet dan zou ik maar opschieten. Vlug gaan de kinderen weer verder met hun les. Als iedereen de gemaakte opgaven heeft ingeleverd, kijkt de meester meteen alles na. Het is stil in de klas en iedereen hoopt dat zij de lessen goed hebben gemaakt. Als de meester er klaar mee is, gaat zijn blik de klas rond, vervolgens kijkt hij de kinderen een voor een aan. Hij zegt, een paar leerlingen hebben de lessen redelijk gemaakt, maar er zijn ook leerlingen die topografie beter moeten bestuderen. Er is er in deze klas maar één die geen fouten heeft gemaakt! En bij deze woorden kijkt hij Janneke aan. Die krijgt een kleur en als de meester zegt, ja dat ben jij Janneke, is het heel stil in de klas. Iedereen kijkt achterom en ze zien dat Janneke met een hoog rode kleur de meester aankijkt. De meester zegt, je begrijpt natuurlijk wel dat jij nu naar de Hogere school kunt. Daar schrikt Janneke van en ze weet niet goed wat zij moet zeggen. Zij denkt gelijk aan haar kleding en aan thuis, waarvan zij weet dat er geen geld is om boeken te kopen die zij voor de Hogere school nodig zal hebben. Ze heeft ook nog geen idee hoe zij dat aan haar ouders uit zal kunnen leggen. Maar dan denkt zij aan Ustin en ze hoopt dat alles zal gaan zoals hij heeft beloofd. Als de les is afgelopen staan de kinderen op, ze groeten de meester en gaan naar buiten. Janneke verlaat als laatste de klas en hoopt dat de kinderen al naar huis zijn zodat zij van hen geen last meer van zal hebben. Maar dat is niet het geval, de kinderen wachten haar op en het meisje waar zij altijd het meest door geplaagd wordt, vraagt, hoe is

het mogelijk dat jij de beste van de klas was vandaag?? Haar stem klinkt anders dan eerder, eigenlijk klinkt haar stem nu heel vriendelijk. Janneke kijkt haar aan en antwoordt, zo zou ik altijd mijn lessen willen maken, maar dat ging niet door het geplaag. Het meisje, dat Lisa heet, kijkt haar aan en zegt, daar heb ik heel veel spijt van en het zal niet meer gebeuren. De andere kinderen kijken haar met open mond aan en begrijpen hier niets van. Een paar kinderen vragen aan Lisa, wat is er met jou aan de hand?? Van jou moesten wij Janneke altijd negeren. Dat gaat jullie niets aan, antwoordt Lisa. Intussen is Janneke op weg naar huis gegaan en denkt er over na hoe zij aan haar ouders zal vertellen dat zij geslaagd is voor haar examen en dat zij nu naar de hogere school kan. Zij weet nu al hoe zij zullen reageren, zij zullen zeggen dat er geen geld voor is. Janneke denkt ook aan de wijze Uil Ustin en neemt zich voor om eerst naar het bos gaan om te zien of hij er is want dan kan ze hem om raad vragen. Onmiddellijk gaat zij richting het bos, maar dan hoort zij dat iemand haar naam roept. Janneke kijkt om en ziet dat het Lisa is die haar roept. Janneke kijkt haar vol verbazing aan en vraagt, wat doe jij nu hier? Lisa antwoordt, ik zag jou richting het bos gaan en dacht, ik ga met haar mee. Waarop Janneke haar vraagt, waarom? Lisa krijgt een kleur en zegt met zachte stem, omdat ik spijt heb dat ik je zo ge..... geplaagd heb. Janneke kijkt haar aan en zegt, waarom zeg je niet gepest want dat is wat jij altijd hebt gedaan. Het is even stil. Maar dan zegt Lisa, daar heb ik echt heel veel spijt

van. Dat kun je nu wel zeggen maar ik heb daar al die jaren heel veel last van gehad, reageert Janneke. Ik kan het ook niet helpen dat mijn ouders weinig geld hebben en zij ook niet. Lisa krijgt een kleur en denkt aan haar ouders die zo rijk zijn dat zij alles kunnen kopen wat zij maar willen. Zijzelf hoeft iets wat ze wil hebben alleen maar aan haar ouders te vragen en, of het nu heel duur is of niet, ze krijgt het. Zij kijkt Janneke opnieuw aan en vraagt, waarom ga jij eigenlijk naar het bos? Waarop Janneke antwoordt, omdat ik daar alleen kan zijn en niet gepest wordt. Lisa begrijpt nu wat zij allemaal veroorzaakt heeft. Zij kijkt Janneke aan en vraagt, zou je het leuk vinden om met mij naar mijn huis te gaan? Zij kijkt Janneke verwachtingsvol aan en wacht gespannen op haar antwoord. Janneke is stomverbaasd en antwoordt, waarom zou ik met jou meegaan naar jouw huis? Je ouders zullen het vast niet leuk vinden om een armoedzaaier in hun huis te ontvangen. Lisa schrikt van haar antwoord en kan haar tranen niet meer bedwingen. Zij begrijpt ineens heel goed wat zij al die jaren heeft veroorzaakt door Janneke zo te noemen. Janneke ziet dat Lisa huilt, zij legt haar hand op haar arm en zegt, je hoeft niet te huilen hoor. Met verstikte stem stamelt Lisa, ik wil maar één ding, jouw vriendin worden. Zou jij dat ook willen? Mijn ouders zullen het fijn vinden om je te ontmoeten en ik zal heel eerlijk zijn en hen vertellen wat er al die tijd is gebeurd. Mijn ouders zijn heel lieve mensen en zullen het niet waarderen wat er tussen ons is gebeurd. Janneke denkt na, zij was eigenlijk naar het

bos gegaan om Ustin te ontmoeten. En dus zegt ze, ik wil wel met je meegaan, maar niet nu. Morgen ga ik na schooltijd met je mee; ik moet mijn ouders daarvan op de hoogte stellen, want die zullen niet begrijpen waarom ik niet direct naar huis kom. Nu wil ik even alleen in het bos blijven om over alles na te denken en ik zie je dan morgen weer op school. Lisa kijkt haar heel blij aan en opgelucht zegt ze, ik ga nu naar huis en vertel mijn ouders alles wat er is gebeurd, zij zullen blij zijn om kennis met je te maken. Aarzelend geeft zij Janneke een kus op haar wang terwijl ze zegt, tot morgen op school. Zij laat Janneke alleen, die haar heel verwonderd nakijkt. Als Lisa uit het zicht is hoort zij een stem uit de boom en Janneke weet dat het Ustin is. De vogel komt gelijk op de laagste tak zitten. Hij kijkt Janneke aan en zegt, dit is het begin van wat ik je gezegd heb, alles zal nu anders worden. Ga nu naar huis, maar vertel nog niet dat je geslaagd bent voor de Hogere school. Dat vertel je pas als je morgen met Lisa mee naar huis bent geweest. Janneke kijkt de vogel aan en vraagt, waarom? Dat kan ik nu nog niet vertellen, is het antwoord van Ustin, morgen zal je het begrijpen. En weg is hij, Janneke verbaasd achterlatend. Zij besluit de raad van Ustin op te volgen om nu inderdaad naar huis te gaan en haar ouders nog niets te vertellen.

Hoofdstuk 2

Als Janneke de volgende morgen op school komt, is het Lisa die als eerste naar haar toekomt. Ook de andere kinderen komen aarzelend naar haar toe. Lisa kijkt

haar aan en vraagt, heb je het aan je ouders verteld? Met andere woorden, ga je mee naar mijn huis? Janneke antwoordt, ja, ik heb het aan mijn ouders verteld en zij vinden het goed. De andere kinderen hebben geen idee waar Lisa en Janneke het over hebben. Lisa zegt tegen Janneke, ik heb het ook aan mijn ouders verteld. De andere kinderen begrijpen er nog steeds niets van. Een van hen kijkt de meisjes aan en vraagt, waar hebben jullie het eigenlijk over? Lisa antwoordt, dat horen jullie later nog wel. De bel klinkt en iedereen gaat naar binnen; Lisa samen met Janneke. De andere kinderen hopen na schooltijd duidelijkheid te krijgen. Iedereen gaat op zijn plaats zitten, behalve Lisa. Tot grote verwondering van haar klasgenoten gaat Lisa achterin naast Janneke zitten. De meester die dit ziet kijkt er ook met verbazing naar en vraagt aan haar, waarom zit jij op een andere plaats Lisa? Ze krijgt een kleur en antwoordt, omdat ik naast mijn vriendin wil zitten meester. Waarop de meester vraagt, is dit omdat Janneke gisteren de beste van klas was? Nee meester, ik wil graag hier zitten, want ik denk dat ik van Janneke nog een hoop kan leren. De meester kijkt haar aan maar doet en zegt verder niets. Tegen de klas zegt hij, vandaag wil ik dat jullie een opstel maken, ik wil van allemaal een mooi verhaal zonder taalfouten. Dit is niet voor iedereen een gemakkelijke opgave, maar voor Janneke en Lisa is het geen probleem. Zij kijken elkaar aan en begrijpen van elkaar waar zij over zullen schrijven. Zij beginnen gelijk en vertellen in hun opstel wat hen de laatste twee dagen is overkomen.

Lisa schrijft ook over het pesten. En Janneke over gepest worden. Maar namen over wie hun opstel gaat vermelden zij niet. Alhoewel het dus niet voor iedereen een makkelijke opdracht is, zijn de meeste kinderen na een uurtje toch klaar. De meester kijkt de klas in en zegt, pennen neer want de tijd is om. Tegen een van de kinderen die voorin zit zegt de meester, haal jij de papieren maar bij iedereen op. De jongen die werd aangesproken staat op en haalt alle schriften op waarin de verhalen zijn geschreven. Hij legt de stapel op de tafel bij de meester. Als hij weer zit staat de meester op en schrijft een som op het bord, het is een moeilijke som. De meester kijkt de klas in en zegt, nu goed opletten, ik zal uitleggen hoe je deze som kunt maken. De kinderen begrijpen dat zij dit als huiswerk meekrijgen. Zij nemen een kladblok, schrijven met de meester mee. Als de meester klaar is met uitleggen, schrijft hij een nieuwe som op het bord, deze moeten de kinderen thuis maken. Hierna is de tijd om; alle kinderen nemen het huiswerk mee naar huis en hopen dat zij thuis nog weten hoe ze de som moeten maken, want gemakkelijk is het niet. Zij groeten de meester en verlaten de school. Als zij buiten komen zien zij een grote auto voor de deur staan. Ook Lisa, die samen met Janneke naar buiten gaat, ziet de auto en zegt tegen Janneke, die auto is voor ons. Zonder zich iets van de andere kinderen aan te trekken loopt zij naar de auto. De chauffeur is uitgestapt en houdt de deur open. Lisa kijkt Janneke aan en zegt, kom, wij gaan nu naar mijn huis. Janneke weet niet goed wat zij hier mee aan moet

en blijft staan. Tegen Lisa zegt ze, wij kunnen toch ook lopen? Maar Lisa schudt haar hoofd, dat is veel te ver. Ik word altijd gehaald hoor, maar de auto staat altijd een paar straten verderop zodat niemand het ziet. Dan pakt ze resoluut Janneke 's arm, de chauffeur staat te wachten, kom laten wij instappen. Aarzelend neemt Janneke plaats in de auto en Lisa komt naast haar zitten. De chauffeur sluit de portier en rijdt weg, de andere kinderen vol verbazing achterlatend; zij hadden van alles verwacht maar dit niet. Iedereen gaat naar huis want ze zijn deze middag vrij en hebben dus genoeg tijd om over alles na te denken. Janneke merkt dat Lisa best ver van school woont en begrijpt nu wel dat zij moet worden gehaald. Zij vraagt, waarom laat jij de auto niet iedere dag voor de deur van school komen, dat is toch veel gemakkelijker? Lisa antwoordt, ik wil niet dat iedereen dit weet, maar omdat jij met mij meegaat vond ik het vandaag niet erg. Voor Janneke is dit een vreemde ervaring en ze begrijpt dat de ouders van Lisa wel rijk zullen zijn. Zij kijkt naar haar kleding. Ze schaamt zich er over en denkt, wat zullen de ouders van Lisa wel van mij denken? Tegen Lisa zegt ze, je ouders zullen mij wel heel raar aankijken als zij mij in deze kleding zien. Lisa schudt haar hoofd, nee hoor, dat zal niet gebeuren, mijn ouders zijn heel lieve mensen. Toen ik hen gisteren mijn verhaal over jou vertelde waren ze heel boos op mij. Ze wilden jou graag leren kennen en daarom moest ik jou vandaag mee naar huis nemen. Ik heb hen ook verteld over jou examen en hoe goed jij kan leren. Ik ben maar op het nippertje

geslaagd voor de Hogere school en ik hoop dat jij mij daarmee kan helpen. Janneke kijkt haar aan en zegt, ik ga niet naar de Hogere school. Lisa schrikt en vraagt, waarom niet? Om dat er geen geld voor is, we hebben ook geen geld om boeken te kopen. Daarom noemde jij mij Armoedzaaier, weet je nog? Mijn ouders weten nog niet dat ik daar voor geslaagd ben en ik ga het hen ook niet vertellen. Janneke had nog nooit zoveel achter elkaar gesproken. Maar zij wil Lisa nu duidelijk laten weten hoe het bij haar thuis gesteld is. Zij vertelt ook dat haar vader geen werk heeft en dat zij en haar kleinere broertje het niet gemakkelijk hebben. Lisa is er stil van en vindt het vreselijk dat zij Janneke zo heeft gepest. Zij neemt zich voor om alles goed te maken en hoopt dat Janneke haar vriendin wil blijven. Zij kijkt Janneke vragend aan, wil je alsjeblieft dat vreselijke woord niet meer te gebruiken. Ik heb heel erg spijt wat er allemaal is gebeurd en ik hoop echt dat jij mij op een dag kunt vergeven. De laatste kilometer is het stil in de auto, allebei de meisjes zijn in gedachten. Janneke had nooit gedacht dat zij over haar thuis zou vertellen en Lisa is geschrokken van het verhaal van haar nieuwe vriendinnetje. Er komt een plannetje in haar hoofd en ze weet dat zij daar haar vader voor nodig heeft. De auto nadert een heel groot mooi huis. Janneke weet niet wat zij ziet. Zij kijkt Lisa aan en vraagt, is dit jullie huis? Die knikt maar zegt verder niets. De auto stopt voor het huis en als de chauffeur de deur heeft geopend stapt Lisa als eerste uit. Janneke blijft zitten en weet niet goed wat zij moet doen. Zij ziet dat de deur wordt

geopend en dat er een vrouw op het bordes komt. Zij begrijpt dat het de moeder van Lisa is. Lisa kijkt de auto in en zegt, kom Janneke, mijn moeder staat op ons te wachten. Aarzelend stapt Janneke uit de auto. Lisa neemt haar hand en samen lopen zij naar het bordes. Zij lopen een paar treden op en staan dan samen voor de moeder van Lisa. Janneke ziet een vrouw met een vriendelijk gezicht. Dit is Janneke, mama, zegt Lisa. Dat had ik al begrepen, antwoordt haar moeder. Janneke steekt haar hand aarzelend uit, dag Mevrouw. De moeder van Lisa geeft haar een hand, welkom Janneke. Ze gaan naar binnen en lopen door een grote hal. Janneke weet niet waar zij kijken moet. Zo'n mooi huis heeft zij nog nooit gezien. Als zij in de salon komen en zijn gaan zitten, komt er een jonge vrouw in een zwart jurkje met een witte schort binnen die een dienblad neerzet. Zij kijkt de moeder van Lisa aan en vraagt, zal ik de thee inschenken mevrouw? De moeder van Lisa schudt haar hoofd, nee laat maar Tineke, dat doen wij zelf wel. De jonge vrouw buigt en verlaat de salon. De moeder van Lisa kijkt Janneke aan en vraagt, mag ik nu je hele naam weten? Janneke staat op en antwoordt, ik heet Janneke Maria van Hoorn. Zij gaat weer zitten en kijkt de moeder van Lisa aan. Die zegt nogmaals, van harte welkom hoor. Schenk jij de thee even in Lisa? Dan kan ik aan Janneke vertellen hoe wij heten, want ik neem aan dat jij dat nog niet weet? Die knikt van nee en zegt, ik weet alleen Lisa's naam. De moeder van Lisa kijkt haar aan en zegt, haar volledige naam is Lisa Averink ter Eshuis. En wij, de vader van Lisa en ik,

hebben gisteren van haar gehoord wat er al heel lang aan hand was. Daar waren wij niet blij mee, maar Lisa heeft beloofd dit nooit meer, bij wie dan ook, te zullen doen. Wij zijn blij dat zij jou als vriendin krijgt want wij hebben ook begrepen dat Lisa nog een heleboel te leren heeft. Maar dat is niet alleen haar schuld hoor, wij hebben haar een beetje teveel verwend. Janneke knikt en kijkt Lisa aan. Die is heel stil, want zij weet dat haar ouders heel erg geschrokken waren van het verhaal dat zij gisteren te horen kregen. Als de theetijd voorbij is vraagt Lisa aan Janneke, wil je nu even mee naar mijn kamer gaan? Ik heb daar een verrassing voor jou. Ook de moeder van Lisa staat op, zou je het leuk vinden om vanavond bij ons te blijven dineren Janneke? Die krijgt een kleur en vraagt, mag ik dan wel even naar huis telefoneren? Anders begrijpen mijn ouders niet waar ik blijf. Natuurlijk, is het antwoord van de moeder van Lisa, je kan op de kamer van Lisa telefoneren, maar vergeet niet aan je ouders te vertellen dat je thuis gebracht wordt. Janneke kijkt haar aan en zegt, dank u mevrouw. Samen met Lisa verlaat Janneke de salon en ze gaan samen een verdieping hoger. Op de kamer van Lisa aangekomen valt Janneke van de ene verbazing in de andere. Het is een heel mooie ruime kamer met een prachtig bed. Lisa opent een deur in haar kamer en als Janneke de ruimte daarachter binnenstapt slaat zij haar handen voor haar mond. Het is een soort grote kast met alleen maar kleding en schoenen. In de ogen van Janneke lijkt het wel een winkel. Lisa wordt er verlegen van want zij begrijpt dat dit voor Janneke een

schok moet zijn. Zij kijkt haar vriendinnetje verlegen aan en zegt, je mag hier nieuwe kleding uitzoeken, neem maar wat je mooi vindt. Maar dan gebeurt er iets waar Lisa niet op gerekend had. Janneke barst in huilen uit en zegt snikkend, dit kan ik echt niet aannemen. Zij verlaat de ruimte en gaat op een stoel in de kamer zitten. Lisa, die niet goed weet wat zij nu moet doen, verlaat de kamer en gaat naar haar moeder. Zij vertelt wat er aan de hand is en haar moeder gaat snel met haar mee naar boven. Als zij Janneke met betraande ogen ziet zitten gaat zij naast haar zitten en slaat haar arm om haar heen. Zij vraagt, wil je mij vertellen wat er allemaal aan de hand is? Maar dan bedenkt ze zich en ze zegt tegen Lisa, ik weet iets veel beters, wij gaan met elkaar in de tuin zitten en als Janneke rustig is wil zij ons daar misschien wel vertellen waarom ze zo verdrietig is. Zij kijkt Janneke aan en zegt, vind jij dat ook een goed plan? Janneke knikt instemmend. Samen gaan zij naar de tuin; het is een grote tuin met veel bloemen en bomen. Janneke kijkt ernaar en denkt aan hun kleine huisje, met drie kamers en een keuken. Zij heeft nog nooit zo'n mooie tuin gezien. Zij kijkt de moeder van Lisa aan en vraagt, vindt u het goed dat ik een stukje alleen door deze mooie tuin wandel? Ik moet dit allemaal even verwerken. Natuurlijk, is het antwoord van de moeder van Lisa. Als Janneke opstaat op om de tuin in te gaan maakt Lisa ook aanstalten om op te staan en met Janneke mee te gaan maar haar moeder zegt, laat Janneke maar even alleen gaan. Lisa gaat weer zitten en kijkt Janneke na die door de tuin

loopt en alles bekijkt. Janneke loopt helemaal naar achteren waar de grote bomen staan; ze loopt steeds verder en hoort opeens een stem. Als ze naar boven kijkt ziet ze Ustin in een van de bomen zitten. Janneke blijft staan en Ustin komt een tak naar beneden. Hij zegt, luister Janneke. Als je straks weer binnen bent en Lisa biedt jou die mooie kleding aan, dan mag je dat niet weigeren. Deze mensen zijn het begin, ze gaan jou en je familie gelukkig maken. Janneke kijkt achterom, want zij is bang dat Lisa en haar moeder dit ook kunnen horen of kunnen zien dat zij in gesprek is met een Uil. Maar zij ziet dat Lisa alleen aan de tuintafel zit

en dat haar moeder weer naar binnen is gegaan. Ustin zegt, luister goed, jij gaat straks weer naar binnen en als de vader van Lisa thuis komt vertel jij aan hem over je familie. Verschrikt antwoordt Janneke, maar dat durf ik niet, ik schaam mij daarvoor. Waarop Ustin zegt, jij hoeft je nergens voor te schamen, het enige wat jij straks moet doen is wat ik je

zojuist heb gevraagd. Hij kijkt haar nog een keer aan en vliegt dan weg. Lisa heeft gezien dat Janneke een lange tijd bij een boom is blijven staan en gaat naar haar toe. Zij vraagt, gaat het wel goed Janneke? Ze kijken elkaar even zwijgend aan maar dan zegt Janneke met een

glimlach, ik vind het hier zo mooi dat ik er stil van ben. Lisa, die al blij is dat Janneke niet meer huilt, zegt, kom je mee? Mijn vader komt ook zo thuis dan kun je ook met hem kennismaken. Janneke kijkt Lisa aan en zegt, ik wil liever niet in deze kleding met je vader kennismaken, zou ik wat van jou mogen lenen? Lisa kijkt haar heel blij aan en zegt, kom maar mee naar mijn kamer, in mijn inloopkast mag je alles uitzoeken wat je mooi vindt. Samen gaan zij naar binnen en vertellen aan de moeder van Lisa wat zij van plan zijn. Die is blij om te zien dat Janneke een heel andere uitdrukking heeft en zegt tegen haar, ga maar gauw naar boven want de vader van Lisa komt zo direct thuis. Janneke kijkt haar met een glimlach rustig aan. Als Lisa en Janneke weer boven zijn, zegt Lisa, ik ben blij dat je het nu een beetje beter naar je zin hebt. Janneke denkt aan de woorden van Ustin en zegt, zullen wij nu weer naar de kleding gaan en wat voor mij uitzoeken? Gelukkig hebben wij dezelfde maat dus dat is geen probleem. Lisa pakt een jurk en zoekt er bijpassende schoenen bij. Maar Janneke bedenkt dat zij nu haar kleding moet uittrekken en dat Lisa dan haar ondergoed zal zien. Lisa merkt haar aarzeling en vraagt, vind je het wel mooi? Je mag ook zelf kijken hoor. Janneke kijkt haar aan en zegt, natuurlijk vind ik het mooi, maar ik durf mij niet uit te kleden waar jij bij bent. Lisa kijkt haar verwonderd aan, maar waarom niet? Janneke aarzelt, maar denkt gelijk aan Ustin en aan wat hij heeft gezegd, en dus zegt ze eerlijk, omdat ik ondergoed aan heb dat natuurlijk niet bij deze mooie

jurk past. Lisa kijkt haar aan, oh maar daar weet ik wel een oplossing voor. Zij opent een andere deur en Janneke ziet een prachtige badkamer met een bad en een douche. Lisa trekt een lade open, pakt er ondergoed uit en geeft dat aan Janneke. Dit kun je in de badkamer aantrekken. Het ondergoed dat je nu aan hebt kun je in de wasmand doen en zij wijst naar een mand die in de hoek van de badkamer staat. Het zal worden gewassen en kun je de volgende keer weer meenemen. Ik hoop er nog heel veel volgende keren zullen zijn. Zij geeft het ondergoed aan Janneke en die gaat de badkamer in, maar ze is niet van plan haar ondergoed in de wasmand te doen alhoewel ze nog niet weet hoe zij dit probleempje wél moet oplossen. Zij trekt haar kleding inclusief haar ondergoed uit en pakt het ondergoed dat Lisa haar gegeven heeft. Het is prachtig!! Als zij even later in de spiegel kijkt en ziet hoe mooi het staat, voelt Janneke zich een ander mens. Zij pakt haar ondergoed, kijkt in het rond maar weet niet waar zij het kan verstoppen. Ten einde raad legt zij het toch maar in de wasmand en neemt zich voor dat ze het voor zij naar huis gaat ophalen. Zij doet de badkamerdeur open en ziet Lisa met de jurk die zij had uitgezocht klaarstaan. Janneke trekt hem aan en zij ziet er gelijk heel anders uit. Lisa kijkt haar aan en zegt, je ziet er echt heel mooi uit; kom we gaan nog even naar mijn kamer, dan zal ik nog wat aan je haar doen. Als ook dat gedaan is en Janneke in de grote spiegel kijkt, ziet zij een heel ander iemand. Zij is er stil van. Lisa merkt het en zegt, je ziet er mooi uit. Zullen wij nu naar

beneden gaan? Mijn vader zal inmiddels ook wel thuis zijn. Janneke kijkt haar aan, maar denkt vooral aan wat Ustin heeft gezegd. Zij zucht maar is vast van plan zijn opdracht uit te voeren alhoewel ze er wel tegen opziet.

Hoofdstuk 3

Ze gaan naar beneden, naar de salon. Als zij daar binnenkomen ziet Janneke een man in de kamer zitten. Hij staat op en Lisa zegt, dag papa, dit is Janneke waar ik u gisteren over heb verteld. Janneke ziet een vriendelijke grote man. Hij stapt op haar af en geeft Janneke een stevige hand, welkom in ons huis. Dank u, zegt Janneke en kijkt hem verlegen aan. Zij denkt gelijk aan de woorden van Ustin, zij ziet er als een berg tegen op, maar is toch van plan om alles te vertellen. Zij is blij dat zij nu anders gekleed is. De vader van Lisa kijkt haar aan en zegt, wat zie je er mooi uit. Janneke krijgt een kleur en stamelt, deze kleding heb ik van Lisa gekregen, normaal ben ik anders gekleed. De vader van Lisa vraagt, vertel eens hoe het voelt nu je van dat gepest van mijn dochter af bent. Janneke kijkt hem verschrikt aan en zegt, wilt u dat woord alstublieft niet meer noemen; Lisa heeft haar excuus aangeboden en heeft heel veel spijt van wat er gebeurd is. Hierop vraagt de vader van Lisa, zou jij mij willen vertellen waarom mijn dochter dit heeft gedaan? Janneke slikt een paar keer en antwoordt, omdat ik uit een arm gezin kom, geen mooie kleding heb, mijn vader geen werk heeft en wij in de armste buurt wonen. Maar jij bent op school toch niet de enige in die omstandigheden?